

[Glistrup]

helt umuligt at have nogen som helst mening om det spørgsmål, før man ser den tekst, der i givet fald kommer ud af regeringskonference-maskinen.

Formanden har jo tilladt, at man ud over økonomisk og monetær union også diskuterer forskellige andre emner, som kunne komme på dagsordenen. Herom er jo bare at sige, at når man har sådan en konference, diskuterer man såmænd nok det, der sådan er almindelig stemning for at diskutere, og det, der ikke er almindelig stemning for, falder såmænd nok i papirkurven. Så om vi skriver det ene eller det andet på dagsordenen, er nok ret uinteressant.

Men jeg kan da sige, at Fremskridtspartiet er enig i, at der skal skrives et afsnit om miljøpolitik. Det var ikke fremme, da man lavede Romtraktaten i sin tid, hvor man skrev afsnit om så mange andre politikker, men det må være rigtigt nu at lave et om miljøpolitik. Det må være rigtigt at finde frem til, at man får flertalsafgørelser, så man virkelig kan disponere inden for området.

Det må også være rigtigt at se, om man kan få afgrænset, hvad det er rimeligt at EF tager sig af. Situationen er jo, at på den ene side skal EF nødvendigvis begynde at tage sig af, hvorvidt man i Skive Kommune vil have rød eller gul plakat på det kemiske affald og en anden farve på madaffaldet. På den anden side må man gøre sig klart, at skal vi løse Danmarks – og altså specielt Bornholms – miljøproblemer, så er det i allerhøjeste grad af interesse, at man får inddraget dem, der virkelig sviner, nemlig socialisterne – der jo ikke bare sviner mentalt, men også fysisk – fra Østtyskland, Polen, Tjekkoslaviet, og hvor de ellers laver deres svineri.

Vi skal også forhandle med de lande, det kan ikke nytte noget at tro, man kan gå ind i Festung Europa som EF og lave tingene dér.

Nu lyser den røde lampe for mig, så hvad vi i øvrigt tror der kommer på den dagsorden, må jeg gemme til en anden gang, men jeg går ud fra, at vi får masser af tid til at diskutere disse emner.

Larsen-Ledet (RV):

Forespørgslen giver god anledning til at gøre en slags EF-status.

Og man kan ikke andet end glæde sig over, at en lang række europæiske lande er gået ind i et integreret samarbejde. Europa møder udfor-

dringer fra den store verden, som gør, at et samarbejde er rigtigt og nødvendigt. Vi kan altid diskutere, om det så har udfoldet sig 100 pct., som det skulle. Det er der vel ingen der mener; der er heller ingenting, der kun er hvidt eller sort her.

Der er nogle, der vender ryggen til EF, fordi der kan ske ting dér, som vi ikke bryder os om. Andre er på det hold, som siger, at der altid vil være tale om at foretage løbende justeringer og forbedringer af samarbejdet og administrationen inden for EF. Det er urimeligt at føre argumentationen for, at vi på grund af enkelte negative ting skal holde os fra EF, i stedet for skal vi søge at gøre EF bedre og søge at gøre EF større.

Det er vigtigt netop nu, hvor der skrives positiv verdenshistorie i Østeuropa og Centraleuropa, at medvirke til, at EF åbner sig og får en stærkere tilknytning af de lande, som nu oplever en demokratiseringsproces.

Det ville være godt, hvis vi kunne opleve den samme integration med disse lande fra EF's side, som vi i øjeblikket har i EF, hvor vi kommer hinanden ved, vi snakker os til rette om mange svære sager, og vi er stadig væk selvstændige, vi har stadig væk vores egenart, vores kultur på godt og ondt. Det er ud fra de oplevelser og holdninger, at vi bør bestræbe os på at slå bro. Vi er ikke og skal heller ikke være en snæver EF-rigmandsklub. Vi skal bryde nye veje for mennesker i Europa.

Delorsrapporten skildrer, hvordan ØMU eventuelt kan opbygges. Jeg møder mennesker, som mener, at regelsættet for ØMU er fastlagt, og at vi i Danmark står over for at skulle sige ja eller nej, og det er jo altså ikke rigtigt. Vi kan sige ja eller nej til delelementer i rapporten, som så kan være vejledende for EF, og vi kan inden for EF – det kan vi gøre fra dansk side, og det kan andre lande gøre – forsøge at få tilslutning til de formuleringer og de opfattelser, som vi mener er rigtige. Derefter har vi grundlag for at tage stilling, og først da.

Vi har jo allerede nu hørt et tordnende nej fra England. Det er ikke første gang. De har tidligere i forhold til EF forladt drabelige nationale holdninger og meldt sig på EF-samarbejdsbanen.

Det Radikale Venstre er med på betydelige dele af Delorsrapporten. Den valutamæssige synkronisering betragter vi som fordelagtig for EF-landene. Vi er enige i, at det vil være fordel-